

Γράφει ο **Παναγιώτης Ξοπλίδης**

**“Miniera është e jona, jo e Samir Manes!”
“Το ορυχείο είναι δικό μας, όχι του Σαμίρ Μάνε”**

Η απεργία των μεταλλωρύχων στο **ορυχείο Μπουλκίζα** στην Αλβανία έθεσε ξανά το κοινωνικό ζήτημα σε μια χώρα όπου ο σύγχρονος καπιταλισμός θεωρούσε τσιφλίκι ανενόχλητης ασυδοσίας.

Δύο πρόσωπα αναδεικνύουν τον πυρήνα της ταξικής σύγκρουσης.

-Ο **Έλτον Ντεμπρέσι**, πρόεδρος του Σωματείου, έχει μεγαλώσει σε μια φτωχή πόλη όπου ολόκληρη η κοινωνική και οικονομική ζωή περιστρέφεται γύρω από τα **πλούσια ορυχεία χρωμίου**. Ο πατέρας του ήταν μεταλλωρύχος, το ίδιο και τα αδέρφια του. Για τους εργάτες της Μπουλκίζα ολόκληρη η ζωή είναι ατέλειωτα ωράρια, έλλειψη υγειονομικής περίθαλψης, μισθοί πείνας, θνησιμότητα σε μικρή ηλικία, ασθένειες λόγω των συνθηκών εργασίας.

-Ο **Σαμίρ Μάνε** είναι ο **ιδιοκτήτης της εταιρίας AlbChrome**. Το ορυχείο ουσιαστικά του **χαρίστηκε από την αλβανική κυβέρνηση**. Είναι παράλληλα ο πλουσιότερος ολιγάρχης της χώρας με δραστηριότητα σε όλο το φάσμα της οικονομίας. Του ανήκουν οι **TEG, QTU, Jumbo, Tirana Bank, Neptun, SPAR** και επεκτείνεται στην κατασκευή κατοικιών στα Τίρανα και τουριστικών χωριών.

Ανάμεσα σε αυτούς τους δύο κόσμους μέχρι πριν λίγες εβδομάδες διαμεσολαβούσε η συνδικαλιστική γραφειοκρατία των επίσημων σωματείων της Αλβανίας. Μεταξύ αυτών και το παλιό σωματείο των μεταλλωρύχων που λειτουργεί ως παράρτημα της εργοδοσίας και φέρει μεγάλη ευθύνη για την αθλιότητα των συνθηκών εργασίας στα ορυχεία της Αλβανίας.

Η ίδρυση του **ανεξάρτητου σωματείου Sindikata e Minatorëve të Bashkuar të Bulqizës** ήρθε για να αμφισβητήσει όσα θεωρούνται δεδομένα στην Αλβανία. Για αυτό και αντιμετώπιστηκε με όλο το οπλοστάσιο της καταστολής.

Ο Έλτον Ντεμπρέσι απολύθηκε λίγες μέρες μετά την επίσημη αναγνώριση του νέου Σωματείου με αστείες δικαιολογίες περί παράτυπων απουσιών.

Η απάντηση ήταν η **μαζική αποχή και απεργία των εργατών στα ορυχεία**. Στήθηκε απεργοσπαστικός μηχανισμός με υπαλλήλους της AlbChrome που δεν είχαν καμιά εμπειρία από την δουλειά στις υπόγειες στοές. Στις 3 Δεκέμβρη **απολύθηκαν 3 ακόμα εργάτες μέλη του Σωματείου**.

Η **αστυνομία** ήταν συνεχώς παρούσα στο ορυχείο και στις 4 Δεκέμβρη προσηγάγαν τον Ντεμπρέσι και έναν ακόμα αγωνιστή χωρίς καμιά κατηγορία και κρατώντας τους για ώρες

χωρίς επικοινωνία.

Τα ελεγχόμενα **ΜΜΕ** κράτησαν στο σκοτάδι την απεργία. Το **εργοδοτικό σωματείο** πήρε θέση **υπέρ της εταιρίας** καθώς έβλεπε ότι κάθε μέρα της απεργίας το ταξικό σωματείο έκανε νέες εγγραφές με συμμετοχή και στην απεργία.

Μέσα σε λίγες μόνο μέρες το σύνολο των εργατών έγιναν μέλη στο νέο σωματείο ενώ στο εργοδοτικό παρέμειναν μόνο κάποιοι διοικητικοί υπάλληλοι, μηχανικοί και ηλεκτρολόγοι. Το σύνθημα των απεργών: **“Miniera është e jona, jo e Samir Manes! Το ορυχείο είναι δικό μας, όχι του Σαμίρ Μάνε”** ήταν μια προειδοποίηση που πλέον δεν μπορούσε κανένας να αγνοήσει.

Η απεργία σταμάτησε στις 5 Δεκέμβρη μετά από επέμβαση της Επιθεώρησης Εργασίας. Μια πρώτη νίκη ήταν ότι **η εργοδοσία αναγκάστηκε να αναγνωρίσει θεσμικά το νέο Σωματείο** που ήδη διεκδικεί την υπογραφή νέας συλλογικής σύμβασης. Ωστόσο, **η απόλυση του Ντεμπρέσι παραμένει** και αν δεν δικαιωθεί μέσω της Επιθεώρησης Εργασίας το Σωματείο δηλώνει ότι **θα συνεχίσει τον αγώνα** με ακόμα πιο δυναμικές μορφές.

Κατά την διάρκεια της απεργίας ο Ελτον Ντεμπρέσι μίλησε για τους λόγους που έχασε την

δουλειά του καθώς και για την απεργία:

“Δούλεψα στην AlbChrome 6 χρόνια, για την ακρίβεια 5 χρόνια και 9 μήνες.

Τον Απρίλιο, όταν μαζέψαμε τις υπογραφές των εργαζομένων έτσι ώστε να φτιάξουμε ένα σωματείο, μας ήρθε προειδοποίηση σε εμένα και στους 4 συναδέλφους μου ότι θα χάσουμε την δουλειά μας.

Μας είπαν ότι αποτελεί **ηθική παραβίαση** και χάνουμε την επικέντρωση μας στην δουλειά μας . Το έχουν χειριστεί τόσο καλά.

Στο γράμμα της απόλυσής μου, μου ανέφεραν σαν λόγο την **5ήμερη απουσία μου**. Αυτές τις μέρες η απουσία μου οφειλόταν σε **θέματα υγείας**, και είχα προσκομίσει δικαιολογητικά από δύο γιατρούς, ο ένας μάλιστα ήταν και ο γιατρός της εταιρίας.

Από την εταιρία όταν επέστρεψα τον Νοέμβριο δεν δέχτηκαν τα δικαιολογητικά που προσκόμισα διότι απ’ ό,τι μου είπαν τα έφερα με καθυστέρηση. Τους είπα ότι πρέπει να με πληρώσουν για εκείνες τις μέρες διότι έφερα τα δικαιολογητικά. Με τα πολλά μου είπαν να επιστρέψω στην δουλειά.

Δυο μέρες πριν συσταθεί και επίσημα το σωματείο, στις 17 Νοεμβρίου, με φώναξαν πάλι στο γραφείο και μου είπαν ότι παίρνεις μεγάλο ρίσκο και με ρώτησαν τι θα προσφέρω ακριβώς στους εργαζομένους. Δεν είχε τίποτα να κάνει με τις μέρες που έλειπα. Πήρα τα δικαιολογητικά και τους τα πήγα, για να αποδείξω ότι ήμουν όντως άρρωστος. Τα είδαν και μου είπαν να επιστρέψω στην δουλειά. Δούλεψα δυο μέρες και μετά μου ήρθε η ειδοποίηση ότι απολύομαι. Η απόλυση δεν έλεγε ότι ευθυνόταν η 5ημερη απουσία μου αλλά η **καταπάτηση της εργασιακής ηθικής.**”

Η απεργία μέσα σε λίγες μόνο μέρες κατάφερε να αναστρέψει αυτό το κλίμα αυθαιρεσίας και τρομοκρατίας. Αμφισβητήθηκε συνολικά η ισχύς του εργοδοτικού συνδικαλισμού.

Ολόκληρη η πόλη στάθηκε στο πλευρό των απεργών, οι γυναίκες και τα παιδιά ανέβηκαν στο ορυχεία μαζί τους.

Οι φοιτητές της Ένωσης για τα Πανεπιστήμια επισκέφθηκαν το ορυχείο ενοποιώντας τον δικό τους αγώνα για ανατροπή της νεοφιλελεύθερης πολιτικής που έχει μετατρέψει και τους φοιτητές σε φθηνή εργατική δύναμη για να αποπληρώνουν το κόστος σπουδών.

Από την πρώτη μέρα αλληλέγγυοι και οι αγωνιστές της **Organizata Politike** που προσπαθούν να δημιουργήσουν μια αριστερή οργάνωση με ταξική αναφορά και εργατική παρέμβαση.

Δίπλα τους οφείλει να σταθεί και **το εργατικό κίνημα στην Ελλάδα** καθώς δημιουργούνται πλέον οι συνθήκες **όχι μόνο διεθνιστικής αλληλεγγύης αλλά κοινών αγώνων** που θα τσακίσουν τον **εθνικισμό** παλεύοντας το ντόπιο και το πολυεθνικό

κεφάλαιο στις δύο χώρες.

Τον αγώνα στην Μπουλκίτσα στήριξαν με ψηφίσματα αλληλεγγύης το **Σωματείο Μισθωτών Τεχνικών, το Σωματείο Υπαλλήλων Βιβλίου- Χάρτου Θεσσαλονίκης, ο Σύλλογος Υπαλλήλων Βιβλίου- Χάρτου- Ψηφιακών Μέσων Αττικής και ο Σύνδεσμος Ξενοδοχοϋπαλλήλων Κέρκυρας** όπου μεγάλο μέρος της σύνθεσης του κλάδου είναι Αλβανοί μετανάστες.

Η προσπάθεια αυτή πρέπει να συνεχιστεί καθώς ο αγώνας των εργατών της Μπουλκίτσα δεν έχει δικαιωθεί ακόμα. Τα αιτήματά τους πρέπει να φτάσουν σε κάθε χώρο δουλειάς και στην Ελλάδα σε ντόπιους και αλβανούς εργάτες.

Η τακτική επαφή και σύνδεση του εργατικού και φοιτητικού κινήματος σε Ελλάδα και Αλβανία είναι η μόνη απάντηση στην κοινή εκμετάλλευση που αξιοποιεί το ρατσιστικό μίσος και τον εθνικισμό για να κρύψει αυτό που ανέδειξαν οι μεταλλωρύχοι. Τα ορυχεία και κάθε πλούτος παράγεται από εμάς και ανήκει σε μας.

Οι εργάτες του ορυχείου φωνάζουν το σύνθημα: “Το ορυχείο είναι δικό μας!”:

Απεργοσπάστες μπαίνουν παράνομα στο ορυχείο:

Διαδήλωση των εργατών του ορυχείου στην πόλη της Μπουλκίζα:

SINDIKATA E INXHINIERËVE TË PUNËSUAR
(mekanikë, gjeologë, të teknologjisë, teknikienë, projektues)

DEKLARATË SOLIDARITETI ME MINATORËT SHQIPTARË

Më 15 tetor 2019, sindikata e pavarur “Sindikata e Minatorëve të Bashkuar të Bulqizës” u themelua në veri të Shqipërisë, në minierën më të madhe dhe më të vjetër në Shqipëri, me mbi 600 punëtorë që punojnë në kushte shumë të vështira. Siç shprehen në deklaratën e sindikatës, “ne minatorët e Bulqizës kemi aftësinë të përballemi me vdekjen përditë, me pagat e ulëta, me frikën dhe me shkeljen e dinjitetit tonë. Sindikata është fuqia jonë.”

Pak ditë pas themelimit zyrtar të sindikatës së pavarur, kompania që shfrytëzon minierën, ALBCHROME, u përgjigj duke pushuar nga puna Elton Debreshin, një prej themeluesve dhe drejtuesin e sindikatës. Ky veprim është në kundërshtim me Kodin e Punës në Shqipëri dhe qëllimi i tij i vetëm është të frikësojë punëtorët në mënyrë që të ulin kokët dhe të mos kërkojnë të drejtat e tyre demokratike.

Ne solidarizohemi me Sindikatën e Minatorëve të Bashkuar të Bulqizës dhe kërkojmë rikthimin e menjëhershëm të Elton Debreshit në punë. Sulmi mbi të drejtat në punë nuk do të mbysë kërkesat e lëvizjes punëtore për paga dhe kushte pune të dinjitetshme në Greqi, Shqipëri dhe në të gjithë botën.

SINDIKATA E INXHINIERËVE TË PUNËSUAR
(mekanikë, gjeologë, të teknologjisë, teknikienë, projektues)

Athinë, Greqi.

[Faint, illegible text block]

